

Likfælde af en fjendtlig Invasion i høi Grad ere ubatte for at blive befatte af den indtrængende Fjende. Og hvad nu Paris angaar, tror jeg, at der vil være forskjellige Meninger om, hvorvidt det i Sandhed har været til nogen Nytte for Frankrig, at Paris er befæstet. Men set imidlertid fra et rent militært Synspunkt, skal det ikke benægtes, at ligeoverfor den Fjende, mod hvilke man vel maa sige, at Paris's Befæstning nærmest er rettet, kan det have sin Betydning, at Paris er befæstet. Paris kan danne et Bolværk mod denne Fjende for det øvrige Land; det kan være en Hindring for, at det øvrige Frankrig bliver oversvømmet af Fjenden. Men hvorledes stiller det sig nu i den Henseende med Kjøbenhavn? Naar Kjøbenhavn er befæstet, hvorledes kan saa Kjøbenhavn, rent militært betragtet, forsvare Andet end sig selv? Det erkjendes jo af Alle, at det vil lade hele det øvrige Land ubeskyttet mod et fjendtligt Angreb. Det er af en Forfatter, hvis Konklusion jeg iøvrigt ikke kan tiltræde, for nogen Tid siden med en Styrke i Argumentationen, som jeg ikke tror fra nogen Side er bleven svækket, blevet paavist, at, hvis en Stormagt maatte ville bemægtige sig vort Fædreland, navnlig hvis den Magt skulde ville det, med Hensyn til hvilken der jo ganske vist har været Tale om, at vi skulde værge os ved de Forsvarsforanstaltninger, som ere paatænkte, taler Alting for, at denne Fjende vilde lade det befæstede Kjøbenhavn ligge og indstrænke sig til at besætte Sjælland og Fyn, hvad han jo kan gjøre med den største Lethed og det med saa meget større Lethed, naar Kjøbenhavn er befæstet, og naar som Følge deraf den disponible Tropsstyrke skal drages over til Sjælland for at forsvare Kjøbenhavn. Det vil kunne gøres ved en simpel militær Promenade uden nogenformhelst særlig Udrustning blot ved at deplacere endel af den almindelige Styrke. Det synes mig dog at være igjensaldende, at det saaledes at besætte Sjælland og Fyn og, hvis det skulde være nødvendigt, at udsuge disse Provindser, er det simpleste Middel til at tvinge os til Alt, hvad der forlanges af os. Det vil da vist ikke være nødvendigt, hvis Fjenden vil bruge denne Fremgangsmaade, at han da forsøger paa at lande paa Sjælland eller lægge sig udenfor Kjøbenhavn. Men, vil man sige, det har dog sin Betydning, at Sjælland ikke kan tages med samme Lethed; dog saalænge vi have en Flaade, og saalænge vi ikke aldelss forsvømme vor Marine, kan der heller ikke være Tvivl om, at det vil være nødvendigt, hvis en fjendtlig Magt skulde ville bemægtige sig Sjælland, at han dertil anvender en særlig Udrustning, og skulde en fjendtlig Magt ville anvende de Beføstninger og de Anstrængelser, som udtræves til en saadan særlig Udrustning, skulde det da ikke lykkes vor Marine at kunne sætte det til-

stræffelige Værn mod denne Expedition, saaledes at den blev forhindret fra at lande, saa vilde ganske vist en Befæstning af Kjøbenhavn i nogen Tid kunne forsinke Indtagelsen af Byen, men ogsaa — derom ere jo Alle enige — kun forsinke den; Indtagelsen vil uundgaelig paafølge, hvis der ikke kommer nogen Hjælp udefra. Vi kunne umulig med vore smaa Resourcer i Længden holde Byen imod en Stormagt, som maatte have til Hensigt at bemægtige sig den, men det er nu denne Hjælp andethedsfra, hvortil der stadig henvises som det, hvorfra Frelsen skal komme, og uden hvilken vi skulde være fortabte. Ja, det er sikkert nok, at en Stat, der er saa lille som Danmark, vil være et redningsløst Bytte for en Stormagt, som maatte have fattet den Beslutning at bemægtige sig den, hvis der ikke er andre Magter, som interessere sig for dens Opretholdelse, og at det er en Betingelse, uden hvilken man kan have Grund til at tvivle om, at Danmark i Længden vil kunne holde sig som selvstændig Stat, at de andre Stormagter maatte finde det uføreligt med deres Interesser at tillade en enkelt Stormagt at annektere vort Fædreland og gjøre det til en Del af sit Territorium. Men er det Tilfældet, at de ledende Stormagter i Europa virkelig interessere sig for vor fremtidige selvstændige Bestaaen — og jeg tror, at vor geografiske Beliggenhed berettiger os til at tro, at det er en Interesse, som disse Magter ikke vilde lade af Syne, — saa vil Danmarks Skjæbne heller ikke være afgjort, fordi vi ikke saa os istand til at modstaa et Angreb, som bliver rettet mod os. Hele Landet vil kunne blive besat, uden at det derfor vil have denne Virkning. Historien frembyder jo utallige Exempler paa, at et Land, Hovedstaden iberegnet, har været besat af Fjenden i Krigstid, og at dog ved den endelige Fred Alt er kommet tilbage i samme Tilstand, som det har været før; men hvad der derimod er noget aldeles Tilfældigt, er, selv om vi have mægtige Venner, der ere fast bestemte paa at ville hævde vor selvstændige Bestaaen, om disse Venner da i det Dieblit, vi angribes, ere istand til at sende den fornødne Tropsstyrke, og det tilstrækkelig hurtigt, til vor Undsætning. Det er Noget, som det synes mig ganske urimeligt at ville paaregne. Selv den mægtigste Stat kan ikke have en oversflødig Tropsstyrke tiltræde til at komme os til Hjælp, naar den paakalder, og saa er der en anden Ting, som ogsaa, forekommer det mig, nok burde være værd at betænke. Det er, at naar Fjenden har anvendt betydelige Ofre baade af Penge og Blod for at erobre Kjøbenhavn og opnaaet dette Maal, da turde det være forbundet med større Vanstuelighed at faae ham bort deraf, end dersom det har været forholdsvis lettere. Jeg tror, at vi have i den Henseende en